

فوتبال ما به چه کسانی باخت؟

فوتبال استان ما تاکنون در تاریخ خود به وضعیتی چون حال و روز امسال دچار نشده است. پرداختن به سرنوشت آن از اول سال 95 نشان خواهد داد که چگونه در حق فوتبال اردبیل نامهربانی ها و کم لطفی ها صورت گرفته است.

نماینده فوتبال ما در لیگ دسته دوم با باخت های متوالی در آستانه سقوط به دسته سوم قرار گرفته و همچنان وضعیت آن در هاله ای از ابهام قرار گرفته و همانطوری که بارها اشاره کرده ایم با این تیم با ریشه و پرسابقه به نحوی برخی از آقایان رفتار کرده اند که با یک بچه سر راهی رفتار نمی شود.

علی رغم این که تلاش خود را بر این استوار کرده ایم که حداقل علت های حاکمیت وضعیت موجود را شناسایی بکنیم و به دستداران فوتبال و تیم معرفی کنیم هر چقدر که تلاش می کنی به موانع بیشتری و نقاط سیاه متعددی برخورد می کنی که روشن و مشخص کردن آنها زمان بیشتر و دوندگی زیاد و جمع آوری اطلاعات کافی را می طلبد.

سؤالی که این روزها مطرح است و پیدا کردن جواب آن می تواند پاسخگوی بسیاری از اما ها و اگرها باشد این است که فوتبال به چه کسانی باخت؟ باید بپذیریم که امسال در جریان رقابت های لیگ دسته دوم باشگاه های کشور، فوتبال ما نباخت، آیا می دانیم و می دانید که این فوتبال به چه کسانی باخت؟ فوتبال ما استحقاق باخت و مبتلا شدن به وضعیت موجود را نداشت. در عادی ترین حالت، فوتبال اردبیل می تواند جایگاه مناسبی را در جدول رده بندی سطوح مختلف رقابت ها به خود اختصاص بدهد.

پس چرا فوتبال ما این چنین در دریای محنت، غم، درماندگی، اندوه و بدبختی دست و پا می زند؟ باید گفت که فوتبال اردبیل و نماینده آن در دسته دوم به قدرت حریفان نباخت بلکه به افکار و سلیق و برنامه ها و سیاست های غلط حاکم بر آن باخت. این فوتبال به افراد بیگانه با روح فوتبال و ورزش باخت. به افرادی که از فوتبال فقط با اسم آن آشنا بوده و برخی از آنها از فوتبال چیزی جز نردبانی برای صعود به مناصب و مقامات بالاتر سیاسی نمی فهمند.

فوتبال ما چرا به این روز افتاد؟ چه کسانی در به وجود آمدن این وضعیت در صف مقدم متهمین قرار می گیرند؟ آنهایی تیشه به ریشه فوتبال ما زدند که با کج اندیشی و بدسلیقگی بر پیکر و ساختار آن ضربه های کشنده وارد کرده اند و متاسفانه هنوز هم که هنوز است دست از سر آن برنداشته و هر روز با نقشه ای جدید وارد شده و قصدی برای راحت گذاشتن تن رنجور و در حال موت آن نشان نمی دهند.

فوتبال ما به کسانی باخت که در لباس دوست و خدمتگزار و با توسل به هر وسیله ای خواستند همیشه در صحنه باشند. آنها اعتقاد بر آن دارند که دنیا را اگر سیل ببرد هیچ مانع و اشکالی نخواهد داشت به شرط آنکه بر موقعیت آنها آسیبی وارد نشود.

فوتبال ما به آنهایی باخت که با یک برد تیم، قهرمان و منجی فوتبال معرفی می شوند و با یک باخت زمین و زمان و ابر و باد و مه و خورشید را مقصر قلمداد می کنند. فوتبال ما به افراد فرصت طلب، باند باز، عاشقان پست و مقام و فاقد هر گونه ابتکار و قدرت تصمیم گیری باخت.

فوتبال را باید از خیر سیاهکاران و چرب زبانان، عوضی آمده ها، افکار غلط، سیاست ها و برنامه های فاقد کارآیی، ارزش ها و مناسبات حاکم بر آن نجات داد تا پس از این اگر می بازد به حریفان ببازد نه به کسانی که ذکرشان رفت.